

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συμπόσιον ὑπὸ τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς καραχὸν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπερῶσα καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστὸν καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ Ἐσωτερικοῦ Ἐξωτερικοῦ Ἔτησια δρ. 8.— Ἔτησια φρ. 20. 10.— Ἐξάμηνος 4,50 Ἐξάμηνος 3,50 Τριμηνος 2,50 Τριμηνος 3.— Ἡ συνδρομὰ ἀρχοῦται τῆν 1ην ἐκάστου μηνός.		ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ 1879 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΗΠΑΛΟΠΟΥΛΟΣ Ἐν Ἀθήναις, 12 Ἀυγούστου 1917	ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20 Διὰ τῶν Πρακτορέων Ἐσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ. λ. 15. Φύλλα προσηγορευμένων ἑσπῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λελ. 25 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ Ὅδος Ἐδμηκίδου ἀρ. 98, παρὰ τὸ Βασιλειῶν Ἔτος 39ον.— Ἀριθ. 37.
--	--	--	---

Η ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΝΗΣΟΣ

[Μυστικὸν ἔργον ὑπὸ ἸΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ] **ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ**

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. (Συνέχεια)
Ὀψία:—2 τουφέκια μὲ τσακμακί-πετρα, 2 τουφέκια μὲ καθούλια, 2 καραμπίνες, 5 κάμες, 4 σπαθιά, 2 βαρέλια πυρίτιδα, ἀπὸ εἰκοσιπέντε λίτρας τὸ καθένα, 12 κουτιά καθούλια.

Ὀργανα:—1 ἔξαντας, 1 ζευγάρι γυαλιά, 1 τηλεσκόπιο, 1 κουτί διαβήτης, 1 πιπίδα τῆς τσέπης, 1 θερμόμετρο Φαρνεχάιτ, 1 βρόμμετρο, 1 κουτί μὲ ὀλόκληρη φωτογραφικὴ συσκευή, φακούς, πλάκες, χημικὰ ὑγρὰ κτλ.

Ἐνδύματα:—2 δωδεκάδες πουκάμισα βαμβακερά, 3 δωδεκάδες κάλτσες ἀπὸ τὸ ἴδιο ὕφασμα.

Σιεύη:—1 τσαγερὸ σιδερένιο, 6 χάλκινες καθαρή-λες, 3 ἀπλάδες σιδερένιες, 10 πιάτα καὶ μαχαιροπήρουνα ἀπὸ ἀλουμίνιο, 2 ταντζερῖδια, 1 μικρὴ φουδὸν κενητὴ, 6 μαχαιρία τοῦ τραπέζιου.

Βιβλία:—1 Ἀγία Γραφή, (Παλαιὰ καὶ νέα Διαθήκη), 1 Ἀτλας, 1 Λεξικὸ τῶν διαφόρων διαλέκτων τῆς Πολυγλώσσης, 1 ἔξοχτομο Λεξικὸ τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν, 3 δεσμίδες ἄσπρο χαρτί, 2 τετράδια ἄγραφα.

— Πρέπει νὰ ὁμολογήσῃ-με, εἶπε ὁ ρεπόρτερ, μετὰ τὴν καταγραφή ὅλων αὐτῶν τῶν πραγμάτων, ὅτι ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ σεντουκιοῦ μας εἶνε πολὺ πρακτικὸς ἄνθρωπος. Ἀπ' ὅλα ἔβαλε μέσα. Ἐξέλεγε καλὴς πῶς τῶν ἄλλων ὅτι θὰ ναυαγήσῃ κ' ἐπῆρε τὰ μέτρα του.
 — Ἀλήθεια, τίποτε δὲν

ἔχεσθε ἐπιθύρησε ὁ Κύριος Σμιθ σκεπτικὸς.
 — Καὶ βεβαίωτατα, ἐπρόσθεσε ὁ Χάρμπερτ, τὸ πλοῖο ποῦ ἔφερε αὐτὸ τὸ σεντουκί καὶ τὸν ἰδιοκτήτην του, δὲν ἦταν πειρατικόν.
 — Ἐκτός ἂν ὁ ἄνθρωπος αἰχμαλωτίσθηκε ἀπὸ πειρατὲς Μαλαίους, ἐπρόσθεσε ὁ Πέγκροφ.
 — Δὲν φαίνεται πιθανόν, ἀποκρίθηκε ὁ ρεπόρτερ. Πιθανότερον εἶνε νὰ παρασύρ-

θηκε ἔς αὐτὰ τὰ μέρη κανένα πλοῖο ἀμερικανικὸ ἢ εὐρωπαϊκόν, ποῦ κάποιοι ἐπιβάτες του, γιὰ νὰ σώσουν τουλάχιστον τὰ πῖδ ἀναγκαῖα, ἐγέμισαν ἔτσι αὐτὸ τὸ σεντουκί καὶ τῶν ἔριξαν στὴ θάλασσα.
 — Ἦτο παραδέχθετε, κύριε Σμιθ; ρώτησε ὁ Χάρμπερτ.
 — Ναι, παιδί μου, ἀποκρίθηκε ὁ μηχανικός· μπορεῖ νὰ ἔγειν' ἔτσι. Τῆ στιγμῆ τῷ κινδύνου, μὲ τὴν πρόβλεψιν βεβαίως ναυαγίου, κάποιοι ἐμάλασαν ἔς αὐτὸ τὸ κιβώτιο τὰ πῖδ χρήσιμα πράγματα...

— Χωρὶς νὰ ξεγῶσουν οὐτε τὴν φωτογραφικὴν μηχανήν! ἐπρόσθεσε ὁ ναύτης, μὲ ὕφος ποῦ μαρτυροῦσε πολλὴ δυαπιστία.
 — Ὁμολογῶ, ἀποκρίθηκε ὁ Κύριος Σμιθ, ὅτι ἀντὶ τῆς φωτογραφικῆς μηχανῆς, θὰ προτιμοῦντα νὰ ἔβαζαν περισσότερα ἐνδύματα καὶ πολεμοφόδια.

— Μὰ ἔς ἔλ' αὐτὰ τὰ πράγματα, δὲν ὑπάρχει καμμὶ μάρκα, καμμὶ σφραγίδα, καμμὶ διέθυσσις, ποῦ θὰ μπορούσε νὰ μᾶς δείξῃ τὴν πρὸλευσὶ τους; ρώτησε ὁ Γεδεὼν Σπίλεττ.

Ἔπρεπε νὰ ἰδοῦν. Ἐξέτασαν λοιπὸν προσεκτικὰ ὅλα τὰ πράγματα, προπάντων τὰ βιβλία, τὰ ὄπλα καὶ τὰ ὄργανα. Ἀλλὰ οὐτε τὰ ὄπλα, οὐτε τὰ ὄργανα εἶχαν τὴ μάρκα τοῦ ἐργοστασίου. Καὶ ὅμως ἦταν κατακαίνουργα, ἀμταχειρίστα. Ἦτο ἴδιο τὰ ἐργαλεῖα καὶ τὰ σκεύη. Αὐτὸ μαρτυροῦσε, ὅτι τὰ πράγματα ἐκεῖνα δὲν τὰ κῆραν κατὰ τύχη, βιαστικὰ, μὲ φόβον, νὰ τὰ ρίξουν μέσα εἰς τὸ κιβώτιο, ἀλλὰ ὅτι τὰ διάλεξαν μ' ἄλη τους τὴν ἡσυχίαν καὶ τὰ τοποθέτησαν προσεκτικὰ. Κι' ἔχει μόνον αὐτὸ, ἀλλὰ

«Ἐρεῖς τ' εἶνε αὐτὸ τὸ φυτό; ρώτησε τὸν ναύτην». (Σελ. 295, στ. 4.)

ΕΞΩ ΑΠ' ΤΗ ΦΩΛΙΑ
(Μυθιστόρημα υπό **MARIE GIRARDET**)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5'. (Συνέχεια)

Η σωματική εργασία, άσυνήθιστη, άπροετοιμαστη, εκούραζε πάρα πολυ τον μικρό Πετράκη. Άλλα δέν εδειχνε τίποτα και κάθε πρωί, τυχτικά, ξανάρχιζε με τον ίδιο ζήλο. Εκέρδιζε ίσα-ίσα για να τρώγει, — άφθονα όμως, εινε άληθεια, — και για να κοιμάται στα πτωχικά ξενοδοχεία των εργατών. Όπως και άλλοι συνάδελφοί του, ο Πετράκης διανυκτέρευε συνηθέστερα στο ξενοδοχείο «Μπόν - Ρεκό», δηλαδή η «Καλή Ανάπαυσις». Το έλευστικό αυτό δνομα τó είχε ένα μεγάλο σπιτι παληρό και άπεριποίητο, που τα ξύλινα σκαλοπάτια του ήταν βαθυλευμένα από τα βήματα των πολυπληθών κελατών. Σ' όλα τα πατώματα, άπάνω στής πόρτες, ήταν γραμμένοι αριθμοί. Οι πτωχικοί ένοίκιαζαν δωμάτια με την ημέρα και πλήρωναν το νοίκι μπροστά. Πολλές φορές έδλεπες κανένα κελάτη να φεύγη με τα ρούχα του δεμένα σε μπόγο, έπαιδή δέν είχε να πληρώση τα λίγα λεπτά που του ζητούσαν, για να περάση την νύκτα του σε κανένα από τα έλεεινά εκείνα δωμάτια.

Με πολύν κόπο μπορούσε κανείς να κέρπατη στους στενούς και σκοτεινούς διαδρόμους, όπου σπασμένα έκιπλα και παληά παπούτσια, σκορπισμένα άτακτα, τον έκαναν να σκουντάφτη σε κάθε βήμα. Πολλές φορές, τη νύκτα, έγινοντα και καυγάδες. Κάποιος εργατής, μεθυσμένος, γυρούτε απέξω άργα κ' εθύμωσαν οι άλλοι, που τ'ους έκοβε τον ύπνο. Τότε, έρεθισμένος από της φωνής, ο παπαγάλος της ξενοδόχας σήκωνε τη στριγγή του φωνή κ' έξεφωνίζε, δυνατώτερ' απ' όλους, αυτές της λέξεις, της μόνες που είχαν κατάρθωση να του μάθουν:

«Το νοίκι μπροστά!.. το νοίκι μπροστά!..»

Σε τέτοια κατοικία κατάνησε ο δυστυχισμένος Πετράκης, που τον έδιωξε απ' τη φωλιά ή κακία του πατριού του. Πολλές φορές του ήλθε να γράψη στη μητέρα του, να γυρίση στη Χάβρη, στο σπίτι του κ. Ανριέ, όπου, μ' έλο το ξύλο και τα μαλωμάτα, δέν του έλειπε τίποτα. Άλλα το μετανιωμε άμέσως. Ηθελε γα βρή τον πατέρα του κ' αυτή η έλπιδα τον κρατούσε, τον εστηρίζε στη δυστυχία.

Μια ωραία ημέρα του Σεπτεμβρίου, μια ιδιαιτική θαλαμηγός άραζε μπροστά στην πρόκυμια της Όμοινας. Όι διοκλήτης, δ κ. Ληκουά, είχαν έλθη στο Παρίσι, για ν'ανανεώση τα έπιπλα του βαποριού του. Κι' ο έργολάδος, μαζί με άλλους εργατές, που θάκαιρναν τα παληά και θάφερναν τα καινούργια, έστειλε και τον Πετράκη. Του είπε μάλιστα να παρουσιασθή αυτός στους κυρίους, σαν πιδ εύπρωτος, και να τούς μιλήση εκ μέρους του.

Άνέθηκε λοιπόν ο μικρός μας φίλος στη θαλαμηγώ και θρέθηκε εκπληκτος μπροστά σε μία λευκή, γοητευτική ύπτασια. Ήταν ένα κοριτσάκι δέκα ως δωδέκα χρονών. Εκπλωμένο σε μία μακρυνά πολυθρόνα από λυγαριά, άκουμπούσε το κεφάλι του 'ς ένα μεγάλο πουπουλένιο μαξιλάρι. Το προσωπάκι του ήταν ωμορφο, λεπτό και γλυκύτατο.

Ό Πετράκης καρφώθηκε κ' από την

«Κάθε πρωί, τυχτικά, ξανάρχιζε με τον ίδιο ζήλο...» (Σελ. 206, στ. α')

έκπληξή του κ' εκύτταζε το κοριτσάκι με θαυμασμό, χωρίς να προφέρη λέξι.

«Ήλθε σε πάρες τα έπιπλα; τον ρώτησε η μικρή.— Μάλιστα, δεσποινίς...»

«Εκπληκτη κ' εκείνη εκύτταζε αυτό τον μικρό άχθοφόρο. Γιατι ο Πετράκης, με το κομψό του παράστημα, με τα ωραία θαλασσία του μάτια, με τα χρυσά του μαλλιά, δέν έφάνητο βέβαια παιδι τού δρόμου. Η μικρή μάλιστα συλλογίστηκε, δε: το Βασιλόκουλο του παραμυθιού, που ξύπνησε την Πεντάμορφη που κοιμούταν στο δάσος, θα του έμοιαζε πολυ.

(Έπεται συνέχεια) **ΦΩΚΙΟΝ ΘΑΛΕΡΟΣ**

Τ' ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΟΙΗΤΩΝ

ΚΑ' — ΚΩΣΤΑΣ ΚΡΥΣΤΑΛΛΗΣ
[Αδελφός του κ. Κωστή Παλαμά]

«Ο Τραγουδιστής του Χωριού και της Σαίνης», ο ηπειρώτης Κώστας Κρυστάλλης έγεννήθη εις το Συρόκον τό 1868. Μιθνή: ακήνη εις τα τουρκοκρατούμενα Ιωάννινα, έτόπωσε το πρώτον πατριωτικόν του ποιήμα «Αι Σκιάι του Άδου». Κατεδήχη δι' αυτά και ήνεγκάθη να καταφύγη εις τας Άθήνας. Πτωχός, χωρίς πόρον ζωής, χωρίς προστασίαν, γίνεται έδω το ποργράφος. Περών δυό χρονιά, στοιχειοθέτη, με τριάντα δραχμής τον μήνα. Τον καιρόν που του περισσεύει, τον αφιερώνει εις τα γράμματα, εις την μελέτην. Το περιοδικόν «Εδδαμά» τον προσλαμβάνει γραμματέα του και συνεργάτη διαρρίεται κ' εις τα γραφετα του Σιδηροδρόμου Πελοποννήσου. Άλλ' ένα περιμένει παραγωγή, έξαφνα πάυεται. Μετά έξ μήνας, νέον στερήσιον, εκδηλούται η υποστράφια διά παντός την υγιάν του νόσου. Μεταβαίνει εις την Κέρκυραν, με την έλπιδα να θεραπευθή, άλλ' εκεί άποθησιαι, εικοσιέξ έτών, τό 1894. Ο νεκρός του μεταφέρεται και θάπτεται εις την γενέθλιον γήν, εις το νεκροταφειον της Άρτας.

Άλλ' σήμερα, παρατηρεί ο Παλαμάς, κανένα σημάδι δέν ξεχωρίζει τον τάφον του ποιητού, επί του οποίου έπρεπε να χαραχθούν τα λόγια αυτά του Ψυχρή: «Λίγα χρόνια έξησε κ' ώ; τόσο ένιωθε δρόμο, και πρώτος ένιωσιες και πρώτος μάς ειπε την ωμορφιά του χωριού και της σάινης». Κατά το διάστημα των 8 έτών της φιλολογική; του ζωής, ο Κρυστάλλης έγραψεν ένα τόμου «Πεσογραφήματα» — θανμάσια διηγήματα εις την Δημοτικήν, — και δυό — τρεις τόμους λυρικών ποιημάτων, άγροτικών και ποιμενικών. Είναι έξαφαι άπομιμησιες, έξεδαικνίσεις και πελειοποιήσεις των δημοτικών τραγουδιών, μεταξο των οποίων το «Κέντημα του Μαντηλιού» — ένα ποιήμα, όπου περιγράφει τι και τι έκέντησε στο μαντήλι της μια κόρη, — παρεδλήθη από την δημορικήν περιγραφήν της ασπίδος του Άχιλλεύου.

Το Κέντημα του Μαντηλιού
[Απόσπασμα]

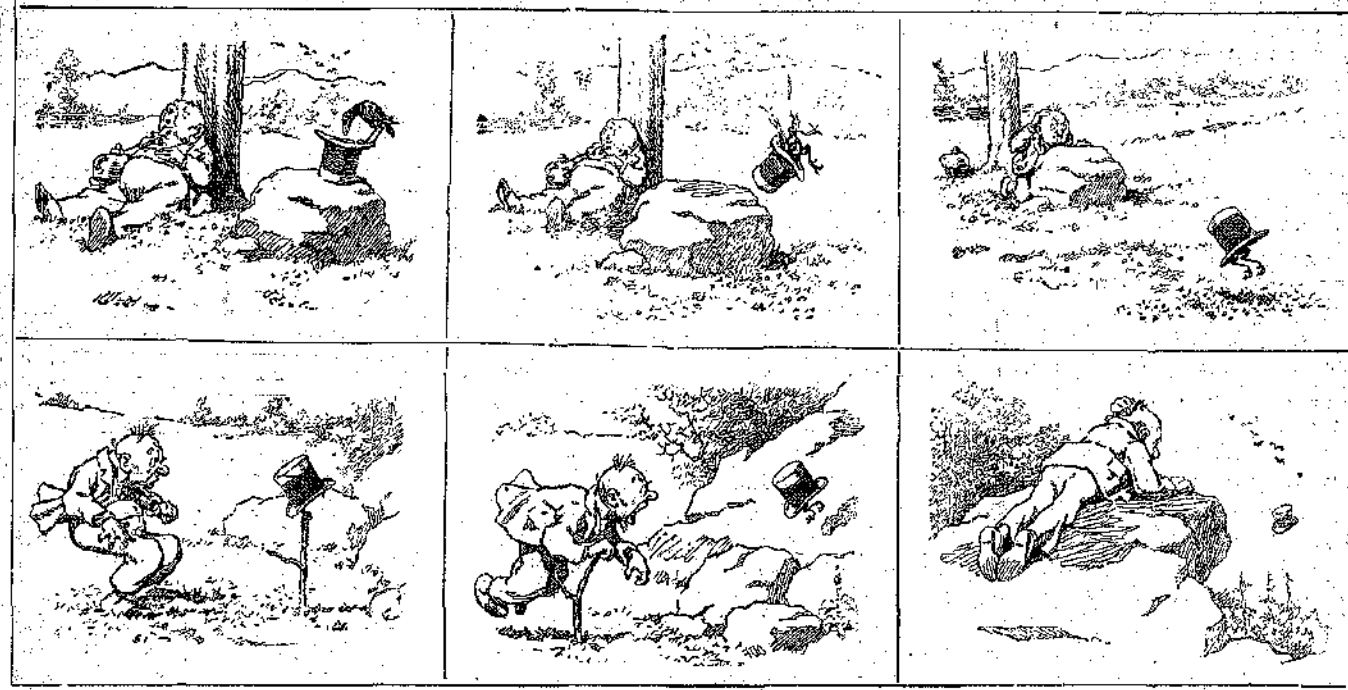
Στην άκρη του γιαλού ξαυθή κάθεται κόρη κι ωραιότατομο λευκό χρυσοκιννάρι μαντήλι, μαντήλι τού γαμπρού; τού γάμου της κίντικι.

Τη θάλασσα κεντάει με τα νησιά της δλα; κεντάει τον ουρανό με τα λαμπρά του αστέρια, τη γη με τα πολλά και με τα όρατα λουλούδια. Κεντάει κ' ένα βουνό ψηλό ψηλό και μέγα το χάρομα γλυκό προβάλλει στην κορφή του και βάσφαται η κορφή και του βουνού η λουλούδα ροδόλευκη.— Νηρά καθάγια και άσημένα τα διάπλατα πλευσά ξετρούχουν κ' αιδαικόνου. Σιλύοχρονα, παλιό, βαθιά, ίσκιωμένα όμνιάνα κεντάει στις λαγκάδες με πρόσινο μεταίλι.

Στους όχλους, στα ριά, κοπάδια άσπρολογόνε και φαίνονται βοσκόι, και σιδόμορφο κεντάει φλογέρες λές κ' άκούες..

ΤΟ ΚΑΠΕΛΛΟ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗ

[Εικόνες δια τον 168ον Διαγωνισμόν Διηγήματος, ο οποίος προκηρσσεται εις την σελίδα 208.]

ΤΑ ΚΛΕΜΜΕΝΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑ
(ΠΕΡΙΚΟΝ ΔΙΗΓΗΜΑ)

Ένα πρωί, ο ποιητής Χαριζ σηκώθηκε με το πρώτο κελάδημα των πουλιών για να γράψη κάτι στίχους που τώ κατέθηκαν τη νύχτα.

Ό,τι είχε έτοιμάσει το κοιμάτι της περιγραφή; και βουτούτε κιά μες στο μέλαν το φιλοζυμένο καλαμάκι που είχε για πέπνα, του φάνηκε σαν να κούσε, πολλές φορές άπανωτά, κάποιο κρυβο από μικρές περπατητίες που κηγαυνοσρότανε πλάγι στο σπίτι του. Έκρινασμένος, σίμωσε στο παράθυρο και πρόβαλε με προτοχή το κεφάλι. Τι να ιδή! Ένα χαριτωμένο κοριτσάκι καταγιότανε να γεμίξη το κανεοάνι του με τα τριαντάφυλλα που κρέμονταν από τον τοίχον του περιβολιού του.

Ήταν ωμορφη η κλέφτρα και γλυκιά στην ύψ; μ' όλα τα κουρέλια της. Ω; δέκα χρονών το πολυ, έμοιαζε α κοραιοικική, απέλη κ' έξυπνη. Ως που να πής δύο, έκοψε ένα σωστό βασιλικό μπουκέτο και γάθηκε σαν την νεράδα, λές και δέν άγγιζε με τα γυμνά τα ποδαράκια της ούτε το χόρτο του περιβολιού.

Τόσο ξαρκινό του ήρθε και τόσο θυμό είχε ο Χαριζ, που δέν του ήρθε στην όψη, ότε να βγάλη μια φωνή. «Όταν το συλλογίστηκε, ήταν άργα-πιά. Την άλλη μέρα από την αυγή, ο

Χαριζ έστειτε καρτέρι με την ίδια πώ; ή κοραιοία θα ξαναφαίνονταν. Δε γελάστηκε. Η χαριτωμένη κλέφτρα ήθεε πάλι και γρήγορα-γρήγορα, σαν και χτές, γέμισε το καλάθκι της και γοργά-γοργά άπομακρύνθηκε.

— Θα μάθω γιατί μου ξεγυμνώνει έτσι το περιβόλι, σκέφθηκε ο ποιητής.

Κ' άκουμπώντας σε ραβδί του, πήρε κατακόδι την μικρούλα χωρίς εκείνη να τον στοχαστή, γιατί ούτε μία δε γύρισε πίσω της να ιδή! Καί έτρεχε, ώ Ουιέ μου τί τροχίλο! Άγκωμαχούσε ο καιμένος ο Χαριζ. Πόταμι έτρεχε ο ιδρώς στα μάγουλά του και πολλές φορές τού ήρθε ν' άφιση το κνήγη που άρχινησε. Τόσο τούδινε κόπο να ταιριάξη τα γεροντικά κανιά του με τον παιδιακίσιο αυτον τρελλόδρομο.

Η κόρη πήγαυνε στην προλιετα. Ηταν ή ώρα που ο καθίνας πήγαυνε στη δουλειά του και από τον πολυ τον κόσμο, η μικρούλα αναγκάστηκε να κόψη λιγουλάκι τη φόρα τού δρόμου της. Έτσι μόρεσε και την πρόφαξη ο Χαριζ και την άκολούθητε από πολυ κοντά, μες' από ένα λαθύρινο στενοσοάκα, ως την πλαταία της αγοράς.

Τι θόρυβος! Φιλονεικίες, γέλια, φωνές! Χωριάτισσες απ' έδω που κουβαλούταν στο κεφάλι πανέρια γεμάτα φρούτα για πούλημα. Μεγάλες χανούμιες απ' εκεί που περπατούσαν κορδαωμένες κάτω από τούς φρετζέδες και τα

γιασμακία τους, που τις σέπαζαν το πρότωπο, με χρυσά βραχιόλια στα χέρια και στα πόδια.

Το κοριτσάκι με τα κλεμμένα τριαντάφυλλα πληρίασε κ' έτυρε από την άκρα του φουστανιούδελεινήν που ραινότανε πιδ πλοούσια ντυμένη.

— Άγοράστε μου αυτά τα ωμορφα λουλούδια, σεις που είσθε τόσο ωμορφη.

Η μεγάλη κυρία πήρε τα τριαντάφυλλα και τα πλήρωσε δέκα φορές την αξία τους.

— Για να ιδούμε τί θα τα κάμη τα λεπτά ή κατεργαρούλα; ειπε με το νου του ο ποιητής.

Μια κείνη συμφωνούσε κίολα στη βιτρίνα ενός παλαιόπολη, ένα κομμάτι πανικό με ρίγες γκριζες και γαλαζιες.

— Κοκκέτα, φιθύρισε ο γέρω-Χαριζ.

«Επειτα έτρεξε 'ς ένα μικρομάγαλο, όπου πουλούσαν άπάνω στα ίδιο τραπέδι ψητά πουλερικά και τηγανίτες με λάδι.

— Λαιμαργη, μουρούρισε ο Χαριζ.

Ζήτησε δυό τηγανίτες, μισό ψητό περιστότερο παραγεμισμένο με ριστίκια, πλήρωσε γρήγορα-γρήγορα και γάθηκε με το ίδιο γοργό περπάτημα σε κάτι στενοσοάκα μπερδεμένα. Στο τέλος διασκέλισε το κατόπρι μιας μισογερμισμένης καλύβας, τόσο έλεεινή; που μπορούσε να ιδής τί γίνονταν μέσα από τις χαραμίδες τού τοίχου.

— Λαιμαργη, φιθύριζε δλοόμα ο ποιητής, λιχούδα, κοκέτια και κλέφτρα.

Μαγόν.— ή 'Ηρώς 'Ελληροπούλα (0) με Αύτοκρατοριαν του Βυζαντίου, Σαβήνη Πριγκιποπούλα, 'Ερημην Βαρκούλα, 'Αρχιόπαλαιαν.— το Διάβολό Κόρατο (0) με Νικητήν της Αθίων, Παγκόσμιον 'Οσιον, Σαβήνη Πριγκιποπούλα, Μυική, 'Ιριδα, 'Ιδεόζουνη, Γερμανοπούλα, Τρισευγεννη.

'Η Διάπλασι: αποδέχεται τούς φίλους της: Χρυσήν 'Ακτίνα (τήν φωτογραφίαν μπορούν κα' εγγύτερα να τήν στείλουν) Κουκλίτσαν (καί συνδρομηταί κληρώονταί) και τότε παρατίθεται ή συνδρομή των τριετ: μήνας) Μαργαρίταν του 'Αργου (πολύ γρήγορα) Ζιζάνιον του Δουκίου (ξεχωρ κ' έχω γιατί... με άγαπήσ τούσιν;) Νικητήν της Αθίων (τί τρέχει πάλι;) Μεγίλην 'Ελλάδα (θα πά στον Νικητήν της Αθίων ότι από 8 μηνών του έστειλες τετράδιον, αλλά δεν έλαβα άκόμη δικό του 'Ισως θα παραπάσει) Νσαρόν 'Εφοπλιστήν (12 λεπτά το φύλλον) Φαίδρον (καλή άρχή' περιμένο συνέχειαν) 'Αδάφην Σείραρον (τυπογραφικά λάθη εύκόλως έννοούμενα) Χάρι της Γραβιάς (εύχαριστώ πολύ διά τό ξεπάθωμα' έστειλα.) 'Απόκομμον Βράχον (όχι, σύμπλοσις: αβκαί πολύ έχρηιάζοντο) 'Ελικανιάδα Παφθόν (όχι, ρεμβασιμής φέτος: δεν θα κημή 'Ανανίας' τσιος του χρόνου... άν πάραι, λέγει, όρατα ψευδώνυμα, όπως έκείνα που τόν ένέπνευαν τότε). 'Εγγιστάδι (έστειλα' ό <'Απορος' έχει μέχρι τέλους 'Ιουλίου: 91 Σ + 490 Α = 581.) Χάωνα (αχ, να μπορούσα κ' έγώ

να περάσω το καλοκαίρι σ' αυτά τα δροσερά βουνά!.) 'Εωσφρόν (όχι) Λεοντόκαρδον Λαονίδα (έστειλα και εύχαριστώ πολύ) 'Αδελν (όληθθια, δεν σουδωσε από τό γλυκό του; κ' έγώ δεν του άπαντήσ σήμερα χωριστά, ούτε αναφέρω για τό ύδρονάμο προ κατεσκεύασε...) 'Ερημην Βαρκούλα (κ' έγώ ειχα να λάβω γραμματια της κηρύ' δεν ειχε συγκοινωνία' σήμερα έλαβα' έλπίζω να σου γράψω) Πολικόν 'Αστέρα (διά να δημοσιεύονται εις τούς λώτας τά όνόματα και των δύο, πρέπει να έσωληνίστα δύο δεκάλετα και όχι ένα.) Γελοιογράφον (έξοχος ή πρώτες γελοιογραφίαι σου! πραγματικώς θα γίνης λαμπρός γελοιογράφος' θέλω να σε γνωρίσω, να μάθω τουλάχιστον τό όνομά σου) Ρεζεντάν (αί άπαντήσεις δεκταί) και στα δικά σου! Γέρον του Μωρή, 'Ανοιχτόκαρδον, Μαργαρίτη, Ραβάν κτλ. Ναυτάκι της Αθίων, Κων. Ι. 'Απαλ, 29η Ματον (έχει καλώς). Χ, Ετόν. Κ. Ζαρ., 'Ανοικτάνο 'Ασράκι, Π. Γ. Φούφ., 'Αλεξ. Α. Το., 'Ιριδα, 'Αθάνατο Ναυτάκι, Αύτοκρατοριαν του Βυζαντίου (έλαβα, εύχαριστώ.) Γεώ. Γ. Φουα., Κων. Α. 'Ελευθ., Γλυκειαν Αθραν (έστειλα εκ νέου.) 'Ωραόν Εσπλάκι, Αμείφαλον 'Αστόν, Δη. Μπαρό, Κων. Θ. Μαο., 'Ελληνικόν 'Ιθαώδες, Τελαιαν του Ποσειδόνος, Σκλάβα Πόλι, 'Ελευθερωθείσαν 'Ελλάδα (έστειλα.) 'Είς όσας έπιστολάς έλαβα μετά τήν 7ην Αύγουστου, θάπαντήσω εις τό προσεχές.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

'Η λέξις με άλλα στοιχεία των 8 επιτημένων με 10, δια δα τούς συνδρομητάς μας λεπτά 5 μόνον με πα γ ε α στοιχεία το βυζαντινόν, με με κ ε ρ α ι α α το ταυλάσιον. 'Ελάχιστος όδες 15 λέξεις, δηλαδή και οι εγγύτερα τών 35 πληρώνονται ως να ήσαν 15. 'Ο γ ω α ι σ τ ο ε α τ ι χ ο ε, έστω και από μίαν λέξιν, με περιολογή ταρχία ή απλά στοιχεία τών 8 επιτημών, υπολογί τεται ός 88 λέξεις απλά.—Αί μη συνδοσούνται όπό τού άγγιτίμου άγγελίαί δεν δημοσιεύονται.

Ζιζάνιον του Δουκίου, τί σού ειπε ό κ. Ζ. Κανελλόπουλος, όταν σου έδωδε τό άπολυτήριον; [ΙΖ—106]

'Εξεδότη: Ο ΣΤΑΘΗΣ Μυστικόνμα από 'Αλ. Σ. Οικονομίδου Τριτάτι έδέε. δρ. 2,50, δεμέν. δρ. 3. Αί παραγγελλίαί μετά τού άντιτίμου: πρós τόν κ. 'Αλ. Σ. Οικονομίδην, Τσαμ- δού 74, Πετραία; [ΙΖ—107]

Κύριε 'Αλ. Σ. Οικονομίδη; Πετραία. 'Ο 'Ο Στάθης' σου χορηγεί. 'Εταί: αχ, λοιπόν νέχη και τό στερεότερα αυτό δεσμο. Ναυτάκι του Βοσπόρου [ΙΖ—108]

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ όσων αί λύσεις, άδαικρίτως φυλλάδιον έλήφθησαν από 2—8 Αύγουστου

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Συνέχεια του νέου 167ου Διαγ. Δύσεων Αύγουστου—Νοεμβρίου Αι λύσεις δεκταί μέχρι της 8ης Νοεμβρίου

- 480. Δελίγγιφος Τού 'Ιακώδ κάποιος υιός; Μ' έν τών επιρηματών, Μητέρα κέμονον ήρωον; 'Εκ τών άρχαιότατων. 'Εστάλη υπό της Μαργαρίτας του 'Αργου
481. Λογοπαικτικώς Δελίγγιφος 'Υπό φθόγγον μουσικής Ότιω άριθμητικόν Και προβί)ει' παρευθί; Καλλιέλαδον πτηνόν; 'Εστάλη υπό του Διάντοντος 'Αστέρως
482. Διπλόης Μεταγραμματισμός Με Τά, ζών οικιαζόν Με Αε, έν εκ των πτηνών Και μυστήριον με Μι, Που θά τέρησ εν στείχη. 'Εστάλη από το Θαλασσοπούλι του Στόλου
483. Αημώδες Αίνιγμα Πέντε—δέκα κουβάλανε, Τριανταδού σφυροκοπήει. Κ' ή κυρά—Μικρά σπρινει; 'Εστάλη υπό της Βαβαρομάχου 'Ελλάδος
484. Ζήτα ++++ = Τραγική Βασιλόπειαι. * * * * * = 'Αρχαία ποιήτρια. * * * * * = Πόλις 'Ιταλική. * * * * * = Προτετούσα βαλκανική. * * * * * = Χώρα της Βαλκανικής. * + * * * * = Φυτόν πρόφθιον. ++++ = 'Ελλην ποιητής.

'Η διαγώνιος, εκ των ένω, άρχαίος μέγας σπαραγγός. 'Εστάλη υπό της Αύτοκρατορίας του Βυζαντίου 485. Προβλήμα Διά να μάθετε πόσον έναν είμαι, σά; λέγω δι: 'Η ήλικία, τήν όποιαν θά έχω μετά 9 έτη, θά εινη τση πρό: τό δικτάσιον της; ήλικίας, τήν όποιαν ειχα πρό 5 έτων, ηξήμενον κατά τό δικτάσιον του πρώτου αυτής ψηφίου. 'Εστάλη υπό του Προσφύργου

- 486—490. Μαγινόν Γράμμα Τη ανταλλαγή ένδ; γράμματος έκαστης των κάτωθι λέξεων δι' ένδ; άλλου, πάντοτε του αύτου, να σχηματισθών, άε μετεγγραμματισμού, έλλαι τούσι λέξεις: 'Υπνίη, κρόςος, ούλη, πίδος, Κρόνος. 'Εστάλη υπό της Μεγάλης 'Ελλάδος
491. Συλλαβ. Μεσοστιχίς εχ αντιθέτων Αι μεσσιαι συλλαβαί των αντιθέτων των κάτωθι λέξεων άποτισούν πρωτεύουσιν μεγάλη; ελληγικής χώρα; 'Εσπερα, όδριμος, καθαρός (απολύμνησ);, ειδικός, αδύνατος. 'Εστάλη υπό της 'Ιθαώδες 'Ελλάδος
492. Φωνημετάπλανον * - πκ - πκ; - * - ζγ; - ζγ; 'Εστάλη υπό του άδωνης Στεφάνου
493. Γρίφος

Table with 4 columns of letters and a central word 'Σάσκια'. The letters are arranged in a grid: Row 1: Λι Λι Λι Λι; Row 2: Λι Λι Λι Λι; Row 3: Λι Λι Λι Λι; Row 4: Λι Λι Λι Λι; Row 5: Λι Λι Λι Λι; Row 6: Λι Λι Λι Λι; Row 7: Λι Λι Λι Λι; Row 8: Λι Λι Λι Λι. The word 'Σάσκια' is in the center.

ΛΥΣΕΙΣ

- των Πνευμικών, 'Ανιήσεων του 18ου φύλλον 227. Παιρίποι (Πάρι; υιόι).—228. Τήνος.—Τόνι.—229. 'Ιθάκη.—Θράκη.—230. Με- λάνη. 231. ΣΥΡΟΣ 232. 'Ιρις—ρι;= ι + Α Ν Α Φ Η (ξ—ονο;—β;=) άπόν Ο Η Β Α Ι (+ Μυσία—μ;=) Ζα Ε Λ Ε Ο Σ = 'ΙΑΠΟΝΙΑ.—233. Δ Α Ν Α Η 237. Διά του Ν: Κ Ο Ν Ω Ν άνωδ, ένός, ταβλος, Α Ο Α Ν Α νωδ, άπονος.—238. ΚΥΒΟΣ (Κέρβερος, 'Υάνινθς, Βουλγαρία, 'Ορρεσί; Σελήν ή Σαρμαξός).—239. Φίλιος εύχησάται καί δυστυχούσι ό αυτός Ιωθι.—240. Συμβόλιον με τά ήδιστα, άλλα τά βέλτε- σια. (σύν βο)λαι θε με τή—ή ει; τή—άλατα— βέλε; εις τή.)

ΠΡΟΜΗΘΕΥΟΝΤΕ τήσους της δια- κλάσεως και της Βιβλιοθήκης δια να περιγράψατε άκριτά τάς άρας σας.